

[Himmelstrup.]

store Byrder, det nødvendigvis gennem Prisforhøjelserne maa lægge paa Landbruget, en Foranstaltning, som Landbruget som Erhverv ikke kan være tjent med, og som i det mindste ikke vil tjene til Landbrugets Gavn. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har gentagne Gange sagt, at vor Erhvervspolitik maatte lægges an paa den Linie, at naar det ikke var muligt for os, hvad det unægtelig ikke er, at hæve Priserne paa vore Eksportprodukter, saa skulde vi gaa den Vej, at vi hævede Priserne i Indlandet, men hertil er jo at sige, at det Forslag, der her er Tale om, hæver nok Priserne paa visse Varer, men det er i Virkeligheden for den allerstørste Dels Vedkommende kun paa de Varer, paa hvilke Priserne er alt for høje i Forvejen, i det mindste i Sammenligning med de Priser, som Landbruget opnaar for sine Produkter. Det er derfor vor Opfattelse, at en Gennemførelse af dette Forslag i Virkeligheden vil forøge Spændvidden mellem de to Pristal, som vi har talt om saa ofte, det Eksportpristal, som væsentligt er bestemmende for Landbrugets Indtægter, og det Hjemmemarkedspristal, under hvilket de skal købe deres almindelige Fornødenheder af industriel Karakter og ogsaa andre af deres Hjælpstoffer. Saaledes som dette Forslag er opbygget, tror vi altsaa, at det vil øge den Forskel, der er mellem disse to Pristal, og, hvis det gennemføres, vil stille Landbruget som saadant vanskeligere, end det er stillet i Forvejen.

Det forekommer mig, at man maa se saadan paa det, at dette Forslag i Virkeligheden slet ikke opfylder de Forudsætninger, som det skulde opfylde. Det opfylder ikke Forudsætningerne i Valutaloven, det har heller ikke som Baggrund de Forudsætninger, der er opstillet i Oppositionens Erklæring i Krisebetænkningen, nemlig at man først og fremmest skulde søge at gennemføre Beparelser, før man gik ind paa at dække det resterende ved Skatter. Man maa, forekommer det mig, betragte dette Forslag som et almindeligt protektionistisk Kriseforslag. Det er et Udslag af Tilbøjeligheden til nu ogsaa her i Danmark at ville bekæmpe Krisen med Told, altsaa i Virkeligheden et Greb ned i den Galskabens Pose, som den højtærede Udenrigsminister

Gang paa Gang har talt om, sidst paa det jydsk Delegeretmøde, som alle Lande har grebet i, denne Afspærringstoldpolitik, som i Virkeligheden er til Folkenes Fordærv. Med dette Forslag gør vi ogsaa et Greb ned i denne Pose. Jeg vil dog henstille til Overvejelse, om det ogsaa er klogt at gøre dette paa et Tidspunkt, hvor der dog alligevel er noget, der tyder paa, at man i det mindste er ved at komme ind paa den Tanke, at det maaske ikke vil være rigtigt at gaa videre ad den Vej, men tværtimod vil være rigtigt at gaa den modsatte Vej. Det kan dog ikke nægtes, at Forholdene i England, baade Brudet indenfor det engelske Ministerium og det Suppleringsvalg, som har fundet Sted derovre, tyder paa, at den protektionistiske Stemning har kulmineret, og at man nu kan forberede sig paa at gaa den anden Vej. I Sverige har en socialdemokratisk Regering jo for nylig lagt de samme Retningslinier til Grund for sin Politik, og i Belgien saa vi forleden, hvorledes Valgene blev ført paa en anden Linie end den almindelige. Men det maa erkendes, at dette Forslag imødekommer et konservativt Ønske. Det er de konservative Ideer, det er de konservative Ønsker om Protektionisme, som er blevet tilgodeset ved dette Forslag, og det er for saa vidt mærkeligt, at det kan gennemføres. At de Konservative ønsker det og er rede til at gennemføre det, er klart nok, og det er maaske ogsaa forstaaeligt, at det socialdemokratiske Parti som saadant kan være med til det, al den Stund man maa gøre sig klart, at den fagforeningsmæssige protektionistiske Betragtning indenfor Socialdemokratiet efterhaanden i højere Grad vinder Overhaand indenfor Partiet. Det er min Overbevisning, at en Mand som Gustav Bang og ogsaa en Mand som Sven Trier, der tidligere var Partiets Toldlovsordfører, vilde have set med store Betæneligheder paa et Forslag som dette, men det er jo desværre ikke Folk af den Opfattelse, der for Tiden er Toldlovsordførere for det socialdemokratiske Parti.

Det forekommer mig imidlertid mere mærkeligt, at det andet Regeringsparti, det radikale Parti, virkelig har været i Stand til at gaa med til dette Forslag. Jeg beklager dette, og jeg vil ikke lægge Skjul paa, at det undrer mig, ogsaa fordi det Vælgerkorps, som det radikale Parti i meget høj